

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 94/13

Luxemburg, 18 iulie 2013

Hotărârea în cauzele conexe C-523/11 și C-585/11
Laurence Prinz/Region Hannover
Philipp Seeberger/Studentenwerk Heidelberg

Germania nu poate subordona acordarea unui ajutor financiar pentru o perioadă mai mare de un an, pentru un ciclu complet de studii efectuate în alt stat membru, unei condiții unice privind reședința neîntreruptă de trei ani în Germania

O astfel de condiție riscă să excludă studenții suficient de atașați de societatea germană prin alte legături sociale și economice

În Germania, studenții pot să obțină un ajutor financiar pentru o perioadă de un an pentru studii efectuate în alt stat membru. Pentru a beneficia de un ajutor pentru o perioadă mai mare de un an, aceștia trebuie să dovedească faptul că au avut un domiciliu permanent în Germania timp de cel puțin trei ani înainte de începerea studiilor.

Sesizată de două instanțe germane, Curtea de Justiție a avut ocazia să precizeze dacă această condiție privind reședința neîntreruptă de trei ani este contrară liberei circulații a cetățenilor Uniunii Europene.

Litigiile aflate pe rolul acestor instanțe privesc doi studenți germani, cărora li s-a refuzat finanțarea unui ciclu complet de studii în străinătate. Doamna Laurence Prinz s-a născut în Germania și a trăit mai mulți ani în Tunisia împreună cu părinții săi înainte de a termina învățământul secundar în Germania. Aceasta a avut domiciliul în Germania timp de doi ani și opt luni înainte de a începe studiile la Universitatea Erasmus din Rotterdam, în toamna anului 2009. Întrucât nu îndeplinea condiția privind reședința timp de trei ani, a obținut un ajutor financiar doar pentru primul an de studii. Domnul Philipp Seeberger s-a născut de asemenea în Germania, unde a trăit până la vârsta de unsprezece ani înainte de a petrece mai mulți ani în Spania împreună cu părinții săi. Acesta susține că s-a întors în Germania din anul 2006. A început studiile la Universitatea din Palma de Mallorca, în Insulele Baleare, în toamna anului 2009 și, întrucât nu a fost în măsură să demonstreze că avusese reședința în Germania timp de trei ani înainte de a-și începe studiile, finanțarea i-a fost de asemenea refuzată.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde că cetățenia europeană și libera circulație a cetățenilor Uniunii Europene se opun unei reglementări naționale care subordonează acordarea, pentru o perioadă mai mare de un an, a unui ajutor pentru formarea efectuată în alt stat membru unei condiții unice – precum cea prevăzută în Germania – care impune solicitantului să fi avut un domiciliu permanent pe teritoriul național timp de cel puțin trei ani înainte de începerea studiilor menționate.

Curtea amintește că, din moment ce un stat membru prevede un sistem de ajutoare pentru formare care permite studenților să beneficieze de astfel de ajutoare în cazul în care efectuează studii în alt stat membru, acesta trebuie să se asigure că modalitățile de alocare a respectivelor ajutoare nu creează o restricție nejustificată a dreptului de circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre. Or, o condiție unică, precum cea prevăzută în Germania, este de natură să descurajeze resortisanți naționali, precum doamna Prinz și domnul Seeberger, să își exercite libertatea de circulație și de ședere în alt stat membru, ținând cont de efectul pe care îl poate avea exercitarea acestei libertăți asupra dreptului la ajutorul pentru formare.

Guvernul german arată în speță că condiția privind reședința neîntreruptă de trei ani ar fi justificată deoarece ar permite garantarea faptului că ajutorul pentru formare pentru un ciclu complet de

studii în străinătate este acordat doar studenților care au dovedit un grad de integrare suficient în societatea germană. Cerința unui prag minim de integrare ar conserva, așadar, sistemul național de ajutor pentru formare pentru studii în străinătate prin protejarea statului care acordă prestația împotriva unei sarcini economice nerezonabile.

Curtea apreciază însă că, deși este legitim ca un stat membru să finanțeze doar studenții care au dovedit o integrare suficientă în respectivului stat, condiția contestată prezintă un caracter prea general și exclusiv și, în consecință, depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul urmărit.

Astfel, Curtea consideră că condiția în cauză riscă să excludă de la ajutorul menționat studenți care, în pofida faptului că nu au locuit o perioadă neîntreruptă de trei ani în Germania imediat înainte de începerea studiilor în străinătate, sunt totuși suficient de legați de societatea germană. Aceasta poate fi situația atunci când studentul are cetățenia statului membru în cauză și a fost școlarizat în acest stat o perioadă semnificativă sau ca urmare a altor factori – precum, în special, familia, încadrarea în muncă, competențele lingvistice sau existența altor legături sociale sau economice.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la ședința solemnă vor fi disponibile pe "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106